

Fiktiossa IV ja reflektio

1. Mielipaikka-harjoitus jumppamatoilla.

Aloitetaan tällä kertaa vähän erilaisella harjoitteella kuin yleensä: työskennellään hetki omassa mielessä.

Ottakaa jumppamatot ja asettukaa niille istumaan. Yhdellä matolla mahtuu istumaan kaksi, kun asetutte maton päätyihin selkä maton keskikohtaan päin. Istuma-asennossa pysymistä helpottaa, että selkänne nojaavat toisiinsa ylhäältä aivan alas asti; voitte kokeilla tätä. Jos teille molemmille sopii, voitte istua koko harjoituksen ajan sillä tavoin.

Ei haittaa, vaikka joutuisit vaihtamaan jalkojen asentoa välillä. Voit tehdä sen, kunhan nojaat reilusti parin selkään ja pidät siihen tiiviin kontaktin silloinkin, kun jalkojen asento vaihtuu.

Kokeillaan nyt myös tuo jalkojen asennon vaihtaminen. Hyvä.

Ovatko kaikki löytäneet asennon, jossa jaksaa pysyä jonkin aikaa? Hyvä. Voitte sulkea silmänne.

(Taustalla voi soittaa hiljaista musiikkia, esim. Jan Garbarek, *In Praise of Dreams* tai Vernerin Pohjola, *Another Day*.)

Mieti nyt paikkaa, jossa olet kaikkein mieluiten.

Missä tuo paikka on? Milloin olet viimeksi käynyt siellä?

Miten paikkaan mennään? Millä tavoin sinulla on tapana valmistautua, kun olet menossa mielipaikkaasi?

Tee tarvittavat valmistelut mielessäsi, ja lähde sitten kohti mielipaikkaasi. Lähde siitä, missä olet juuri nyt, ja tee mielessäsi matka lähelle paikkaa, jossa olet kaikkein mieluiten.

Kun olet melkein perillä, näet kultaisen portin.

Onko sinun porttisi iso vai pieni? Lukeeko siinä jotakin? Mitä portin ympärillä on?

Astut portista.

Olet mielipaikassasi.

Pysähdyt hetkeksi ja katsot paikkaa kuin tulisit sinne ensimmäistä kertaa.

Mitä näet? Kuuletko jotakin?

Siirryt eteenpäin ja asetut paikkaan tavalla, joka on sinulle mieluinen.

Tällä käynnilläsi keskityt siihen, mitä paikassa on ja miltä siellä oleminen tuntuu.

Havainnoi, mitä ympärilläsi ja sinussa itsessäsi näkyy.

Mitä värejä näet, mitä esineitä?

Millaisia muotoja näkyy?

Mitä näet, kun katsot aivan lähelle? Mitä näet, kun katsot kauemmas?

Havainnoi paikan ääniä.

Mitä siellä kuuluu?

Millainen on tämän paikan hiljaisuus, liittykö siihen joitakin kuulohavaintoja?

Havainnoi omaa itseäsi.

Missä asennossa olet tai miten liikut, kun olet tässä paikassa?

Millaisia tuntoaistimuksia paikassa olemiseen liittyy?

Mitä aistimuksia tulee sinusta itsestäsi, sisältä päin?

Mitä aistimuksia aiheutuu sinun ja paikassa olevien asioiden kosketuksesta?

Havainnoi, mitä tuoksuja paikassa tuntuu.

Hengität noita tuoksuja.

Millaisia makuja tähän paikkaan ja tässä paikassa olemiseen liittyy?

Maistelet makuja kielelläsi. Ehkä makuihin liittyy myös tuoksuja.

Siirrä nyt huomio hengitykseesi.

Hengitä ihan tavallisesti.

Samalla seuraat kevyesti sitä, miten ilma liikkuu sieraimissa, kurkussa, henkitorvessa.

Voit tunnustella kädellä, tuntuuko hengitys rinnassa, kyljissä, vatsassa.

Kuuluuko hengityksestäsi ääntä?

Havainnoi, millainen olo sinulla nyt on.

Miltä tuntuu kasvoissa, korvien alueella, hiuspohjassa?

Miltä tuntuu niskassa ja kaulassa?

Jos asentoa tarvitsee parantaa, tee se.

Havainnoi, millainen olo sinulla on hartioissa, olkavarsissa, selän yläosassa.

Miltä tuntuvat vyötärö, lantio, reidet?

Entä jalat ja kädet?

Pysähdyt hetkeksi tähän olotilaan. Annat sen tuntua siltä, miltä se tuntuu.

Olet mielipaikassasi. Juuri nyt tuntuu tällaiselta.

Ennen kuin jätät mielipaikkasi odottamaan seuraavaa käyntiäsi, luot vielä silmäyksen ympärillesi.

Millainen on kuvasi tästä paikasta, millaisena haluat tallettaa sen mieleesi?

Kuvan avulla voit palata paikkaan koska tahansa.

Käännyt

ja astut portista.

Lähdet kävelemään takaisin sinne, mistä tulitkin.

Ala vähitellen liikutella sormiasi, jalkateriäsi, ranteitasi, nilkkojasi.

Pyöritä päätäsi varovasti puolelta toiselle, nyökkää hitaasti ja nosta leukaasi vuoron perään.

Pyöritä hartioitasi, liikuttele jalkojasi.

Avaa vähitellen silmäsi ja anna liikkeen levitä yhä useampaan paikkaan kehossasi.

Ennen kuin nouset ylös, voit venyttää jäseniäsi oikein kunnolla.

Hyvä. Noustaan sitten seisomaan ja ravistellaan kädet ja jalat. Lopuksi tullaan piiriin.

2. Katsekontaktiharjoitteet 1 ja 2 (Ohjeet Tutustutaan draamatyöskentelyyn -jaksossa)

3. Parista kiinni (Ohjeet Tutustutaan draamatyöskentelyyn -jaksossa)

4. Luodaan tilaan ympäristö, jossa tällä kertaa ollaan

Palataan tarinamme pariin. Mitä tapahtuikaan viimeksi, missä nyt ollaan?

Colombine on palannut kotikyläänsä Pierrot'n luo.

Lavastetaan kylä tähän tilaan yhdessä muodostettujen patsaiden avulla. Patsaat edustavat kylän elementtejä, ja niiden materiaalina käytetään omaa kehoa. Myös ääntä voi käyttää, ei kuitenkaan sanoja.

Edetään niin, että minä sanon aina yhden kylässä olevan asian, ja teidän tehtävänne on asettua tuoksi asiaksi samaan tapaan kuin harjoitteessa "Olen puu, olen omena". Ei kuitenkaan tehdä kylän elementtejä piirin keskelle, vaan sopiville paikoille tarinamme kylään eli tähän tilaan.

Samalla, kun muutut kylässä olevan asian osaksi, asetut siis siihen paikkaan, jossa asia mielestäsi kylässä on.

Voin sanoa esimerkiksi "kylän keskusaukio". Silloin joku aloittaa keskusaukion luomisen valitsemalleen paikalle. Samalla hän sanoo, mikä aukioon kuuluva asia hän on, esimerkiksi "Olen katulyhty". Sitten patsaaseen liittyy toinen henkilö ja sanoo, mikä osa keskusaukiosta hän on, esim. "olen suihkulähteen suihku". – Ennen kuin aloitetaan: Kaikenlaiset ratkaisut ja valinnat ovat oikeita. Erilaiset tulkinnat kuuluvat asiaan!

Kylän elementtejä:

kyläkoulu, kirkko, kylän keskusaukio, laventelipellot, viiniviljelelmä, maaseudulle johtava tie, helle, kivitalot kadun varrella, katukahvila, oliivilehto, leipomo, pesula.

5. Kylä yöllä

Kerrataan Pierrot'n yökone.

6. Kolme kuvaa Colombinen matkan vaiheista

Palautetaan mieliin, millaisten vaiheiden jälkeen ollaan taas kylässä. Toistetaan edellisen kerran kolme kuvaa, a), b) ja c).

Kuvissa esiintyvien henkilöiden ei tarvitse olla samoja kuin viime kerralla, ja kuvat voidaan myös toteuttaa eri tavalla kuin viimeksi (Fiktiossa III -jakson kohta 4., vaihtoehdot A. sekä B.1. ja B.2.).

7. Colombinen päätös

Tehdään se hetki, kun Colombine päättää lähteä takaisin Pierrot'n luo.

Minä luen tarinaa, ja te teette Pierrot'n yökoneen käsivarteni viittausten mukaan.

Siirtykää yökoneen mukaisille paikoillemme. Käynnistän koneen ja sammutan sen viime kerralla harjoiteltuun tapaan. Lisäksi säätelen tutulla tavalla myös äänen ja liikkeen voimakkuutta. Tiedättekö, mitä tehdä? Hyvä. Aloitetaan.

Sininen yö, kultainen uuni, aitoja värejä, joita voi hengittää ja syödä. Niissäkö Pierrot'n salaisuus piili? Colombine mielti ja epäröi. Pakkasmaisema muistutti leipuripojan asua. Harlekiini nukkui vaunun perällä uhraamatta tytölle yhtäkään ajatusta. Pian Colombine täytyisi taas ottaa hartiat ja rinnan mustelmille painava hihna ja vetää vaunu jäiselle tielle. Miksi? Jos Colombine kerran halusi palata kotiin, niin mikä häntä sitten pidätteli Harlekiinin luona, kun kauniit aurinkoiset väritkin, joihin hän hullaantui, olivat jo haalistuneet?

Pierrot'n yökone käynnistyy, aluksi hiljaa.

Colombine hyppäsi vaunuista. Hän kokosi nyyttinsä ja lähti kulkemaan kevein askelin kotikylää kohti.

Äänet nousevat vähitellen.

Sininen yö, kultainen uuni, aitoja värejä, joita voi hengittää ja syödä! Colombine on päässyt lähemmäksi Pierrot'ta, hänen silmänsä ovat avautuneet. Yön väri on sininen, lumen väri on sininen, sehän on selvää! Se on järvien, jäätiköiden ja taivaan valontäyteistä, elävää sineä, ja sitä hyväntuoksuista sineä Colombine hengittää nyt täysin rinnoin.

Ohjaaja sammuttaa koneen.

Leivintuvan tuuletusaukosta siivilöityy katukäytävälle kultainen, värähtelevä valo.

Colombine on palannut Pierrot'n luo.

Hienoa, kiitos!

Ennen tarinan loppua työskennellään muutama hetki itsemme kanssa.

8. Pierrot'n leivintuvassa

Ottakaa **jumpa-alustat**; alustoja tarvitaan puolet osallistujien määrästä. Laittakaa alustat lattialle ympyrän muotoon (joko säteittäin tai pitkittäin ympyrän kehälle) ja istukaa niiden päälle, kaksi aina yhdelle alustalle.

Ohjaajat jakavat parit ja pitävät huolta, että kaikilla on pari (tarvittaessa toinen ohjaajista menee jonkun pariin).

Nyt kääntykää parin kanssa selät vastakkain ja etsikää rauhassa sellainen istuma-asento, että selkänne tukevat toisiaan tiiviisti, alhaalta ylös asti. Voitte kokeilla, miten on paras istua, jalat ristissä vaiko suorina edessä. Ei haittaa, vaikka joutuisit vaihtamaan jalkojen asentoa välillä. Joka

tapauksessa on tarkoitus nojata reilusti parin selkään ja pitää tiivis kontakti siihen silloinkin, kun jalkojen asento vaihtuu.

Kokeillaan nyt myös tuo jalkojen asennon vaihtaminen. Hyvä.

(Taustalle musiikkia, esim. Jan Garbarek, *In Praise of Dreams* tai, Vernerer Pohjola, *Another Day*.)

Aluksi voit valita, keskitytkö musiikkiin vai aistitko selälläsi hengityksen. Tee oma valinta.

Jossain vaiheessa rupean lukemaan tarinaa ja antamaan ohjeita.

Hiukan ennen musiikin loppumista ohjaaja alkaa lukea: Colombine tunsi laskeutuvansa hellyyden helmoihin. Miten hyvä olo! Uunin luukut olivat kiinni, mutta tuli niiden sisällä oli niin elävä, että se loimotti kaikista koloista ja raoista.

Pierrot lymysi nurkassa ja ahmi pyöreillä silmillään ihanaa näkyä: Colombine hänen leivintuvassaan!

Tuli oli lumonnut Colombinea, hän katseli syrjäkarein ystäväänsä ja ajatteli, että hyvä, kuukasvoinen Pierrot oli yölinnun näköinen kyhjäessänsä varjossa valkoinen takki syvillä poimuilla.

Pierrot tunsi, että hänen pitäisi sanoa Colombineelle jotakin, mutta hän ei pystynyt, sanat takertuivat hänen kurkkuunsa.

Aika kului. Pierrot katsoi Colombinea. Mitä Colombine teki? Pitkä matka oli uuvuttanut hänet, ja leivintuvan tuutivassa lämmössä hän olikin nukahtanut jauholaatikolle suloisen luottavaisena.

Pierrot heltyi aivan kyyneliin katsoessaan ystäväänsä, jonka ankara talvi ja sammunut rakkaus olivat saaneet hakemaan häneltä turvaa.

9. Taikinatytön leipominen

Hyvä. Ottakaa peitteet. Niitäkin tarvitaan puolet osallistujien määrästä.

Nyt päättäkää parin kanssa, kumpi on A ja kumpi B.

B asettuu vatsalleen alustalle ja A levittää peitteen hänen päälleen.

Kun luen tekstiä eteenpäin, A käy B:n selän ja jalat useaan kertaan läpi rystysillään taputellen (kädet nyrkissä kämmenet alaspäin). Vaihtoehto: telaaminen pienillä huonekalumaaliteloloilla. Jos käytetään teloja, peite ei ole välttämätön.

Etsikää yhdessä sopiva voimakkuus; selän taputtelu saa olla niin napakkaa, että jos B avaa suunsa, sieltä tulee "alkuääntä". Käytä alaselässä ja jaloissa kevyempää otetta, ja hyppää takapuoli yli. Onko valmista?

Hyvä. Aloitetaan.

Pierrot katsoi kaukaloon, jossa hänen vaalea taikinansa uinaili. Vaalea ja pehmainen kuin Colombine... Taikina oli uinunut puukaukalossa kaksi tuntia, ja hiiva oli antanut sille elämän. Uuni oli kuuma, pian olisi aika panna taikina paistumaan. Pierrot'n päähän pälkähti ajatus. Harlekiini oli maalannut kirjavamekkoisen Harlekiini-Colombinen pesulan seinään. Hänpä muovailisikin pullataikinasta oman Colombineensa. Hän ryhtyi heti töihin. Hänen silmänsä siirtyivät kaiken aikaa taikinasta nukkuvaan tyttöön. Hänen kätensä olisivat tietenkin halunneet hyväillä nukkuvaa tyttöä, mutta Colombine muovaileminen taikinasta oli melkein yhtä mukavaa. Kun hän arveli saaneensa teoksen valmiiksi, hän vertasi sitä elävään malliin. Taikinatyttö oli vähän kalpea! Äkkiä uuniin!

Vaihdetaan. A menee vatsalleen ja B naputtelee. Ohjaaja lukee saman kohdan uudestaan. "Pierrot katsoi kaukaloon - - - Äkkiä uuniin!"

Hyvä! Kiitos. Nyt voitte molemmat istuutua alustalle.

Ohjaaja: Tuli humisi. Pierrot'n leivintuvassa oli nyt kaksi Colombinea.

10. Muistellaan ja kerrataan tarinaa

Hyvä! Muistellaan sitten Pierrot'n, Colombine ja Harlekiinin koko tarinaa. Jos meidän pitäisi kertoa koko tarina kolmen – viiden kuvan avulla, mitkä kohdat siitä näyttäisimme?

Tämä kohta voidaan käydä läpi keskustellen, kuvia ei tarvitse tehdä konkreettisesti.

11. Hetken merkitseminen

Hyvä, siinä olivat tämän tarinan avainkohdat.

Mikä kohta työskentelyn kokonaisuudesta jäi sinulle itsellesi eniten mieleen? Missä olit ja mitä teit?

Siirry paikkaan ja asentoon konkreettisesti. Hyvä.

Kun ohjaaja koskettaa olkapäätäsi, voit halutessasi kertoa, missä olet ja mitä tekemässä. On kuitenkin lupa olla myös hiljaa.

12. Omassa elementissä

Hyvä, kiitos! Tulkaa piiriin.

Mieti nyt omaa elämääsi ja siihen kuuluvia merkityksellisiä hetkiä. Missä olet, kun olet osa tilannetta, joka on merkityksellinen sinulle itsellesi?

Voi olla, että tilanne toistuu aika ajoin, tai voi olla, että olet ollut sellaisessa yhden kerran.

Oli kummin vain, kuvittele itsesi tuohon tilanteeseen. Mitä sinä teet tilanteessa, tai miten olet siinä mukana? Millainen asento vastaa tekemistäsi tai olemistasi tilanteessa?

Hyvä. Käännyttään sitten selkä piirin keskustaan päin ja kävellään muutama askel eteenpäin niin, että jokaisen ympärillä on reilusti tilaa. Lasken kohta kolmeen, ja kolmannella siirry siihen asentoon, jossa itse tilanteessakin olet. Asentoa ei näytetä muille eikä tilannetta sanallisteta, vaan riittää, kun jokainen tietää itse, mistä on kyse. Oletteko valmiita? Hyvä. 1 – 2 – 3.

Hienoa! Kiitos! Samalla periaatteella mieti nyt toinen oman elämäsi merkityksellinen tilanne. Kuten äskenkin, tilanne voi olla toistuva, tai voi olla, että olet ollut sellaisessa yhden kerran.

Kuvittele itsesi tilanteeseen. Mitä sinä teet tilanteessa, tai miten olet osa sitä? Millainen asento vastaa tekemistäsi tai olemistasi tilanteessa? Kun lasken kolmeen, siirry siihen asentoon, jossa itse tilanteessakin olet. Asentoa ei nytkään näytetä muille eikä tilannetta sanallisteta, vaan riittää, kun jokainen tietää itse, mistä on kyse. Valmista? Hyvä. 1 – 2 – 3.

Hyvä. Nyt mieti vielä yksi merkityksellinen tilanne omasta elämästäsi, joko toistuva tai kertaluonteinen. Ja samalla tavoin kuin äsken kuvittele itsesi tilanteeseen.

Mitä teet tilanteessa, miten olet osa sitä? Millainen asento vastaa tekemistäsi tai olemistasi tilanteessa?

Kun lasken kolmeen, siirry siihen asentoon, jossa itse tilanteessakin olet. Asentoa ei näytetä muille eikä tilannetta sanallisteta. Valmista? Hyvä. 1 – 2 – 3.

Hienoa! Kiitos! Palataan piiriin ja istutaan lattialle.

Nyt jokainen on ollut osana kolmessa itselleen merkityksellisessä tilanteessa. Puhutaan näistä tilanteista ja siitä, mihin ne liittyvät, nimellä merkitykselliset elämän areenat. Kyse on siis asioista, joihin kiinnostuksesi luontaisesti kohdistuu ja joiden parissa tunnet olevasi jollakin tapaa omassa elementissäsi.

Kirjoitetaan nämä itsellesi merkitykselliset elämän areenat muistiin jatkotyöskentelyn pohjaksi. Ota kynä ja paperi, ja kirjoita otsikoksi "Minulle merkityksellisiä elämisen areenoja". Kirjoita otsikon alle tilanteet, joissa äskeisessä harjoitteessa kehollisesti "kävit".

Tätä paperia ei tarvitse näyttää kenellekään. Pääasia on, että itse ymmärrät, mitä olet kirjoittanut.

Ennen draamatyöskentelyn alkua kirjoitit post it -lappuun tilanteen, jossa sinulla oli hyvä fiilis. Etsi nyt tuo lappu kansioistasi, ja liimaa se tähän paperiin.

Voi olla, että kansiossasi on toinenkin post it -lappu. Siihen olet kirjoittanut tilanteen, jossa olit epämukavuusalueellasi, ja sinulla oli silti aika hyvä fiilis. Liimaa tämäkin lappu paperiin. Pane sitten paperi kansioosi.

Ota toinen paperi. Valitse yksi äskeisessä paperissa olevista elämisen areenoista ja kirjoita se uuden paperin yläreunaan. Valitse sellainen, josta voit jakaa jotakin myös muiden kanssa. Tätäkään paperia ei kuitenkaan sellaisenaan tarvitse näyttää kenellekään. - Jos mieleesi tulee tässä kohtaa vielä jokin uusi sinulle merkityksellinen elämisen areena, voit halutessasi valita sen.

Piirrä nyt paperin keskelle pienehkö hahmo, joka edustaa sinua. Tikku-ukko käy hyvin. Jaa sitten paperin jäljellä oleva pinta kuuteen sektoriin piirtämällä viivoja säteittäin hahmosta kohti paperin reunoja. Numeroi sektorit 1 – 6. Kirjoita jokaisen sektorin yläosaan yksi asia: 1) näkee, 2) kuulee, 3) tuntee (tuntoaistimuksia), 4) haistaa ja maistaa; 5) tekee ja 6) sanoo.

(Ohjaaja voi halutessaan tehdä pohjan valmiiksi ennakkoon ja kopioida sen kaikille.)

Hyvä. Mieti nyt tilannetta, jossa olet keskellä paperin yläreunaan kirjoittamaasi, itsellesi merkityksellistä tekemistä tai olemista. Hahmo, joka on keskellä paperiasi, olet sinä tuossa tilanteessa. Mitä hahmo näkee? Mitä hän kuulee? Mitä haju- ja makuaistimuksia tilanteeseen liittyy? Jne. Kirjoita siis sektoreihin niiden "otsikoiden" mukaisia asioita.

13. Kertominen hän-muodossa ja nimen saaminen

Hyvä! Käydään läpi kierros, jossa jokainen kertoo muutaman seikan hahmonsa kokemuksesta silloin, kun tämä on itselleen merkityksellisessä tilanteessa.

Kerrotaan hän-muodossa ja valitaan kerrottaviksi sellaisia asioita, jotka itselle sopii jakaa (jokainen poimii sektoreista ja kertoo esim. 3 asiaa).

Ennen kuin aloitetaan kierros, annan tehtävän myös kuulijoille. Kun yksi puhuu, muut kuuntelevat sillä tavoin, että voivat antaa nimen hahmolle, jonka kokemuksesta puhuja kertoo. Käytetään tässä ns. intiaaninimiä, siis esimerkiksi tyyliin Tanssii susien kanssa tms.

Harjoitellaan ensin. Minä kerron muutaman asian esimerkkihahmon kokemuksesta tilanteesta, joka on hänelle merkityksellinen. Teidän tehtävänne on kuunnella niin, että voitte tiivistää kuulemanne nimeksi, joka kuvaa esimerkkihahmon kokemusta. Nimen on siis tarkoitus toistaa hahmon kokemus mahdollisimman tarkasti sellaisena kuin se teille esitetään, vain lyhyemmin.

Kokeillaan. Kuunnelkaa, millainen hahmo on kyseessä, ja miettikää, mitä elementtejä hänelle sopivassa nimessä voisi olla.

Kun tämä hahmo on itselleen merkityksellisessä tilanteessa, hän kuulee puron kuuluvan ja kirkkaan laulun. Hän tuntee taikinan lämpimän pehmeuden käsissään ja väljät, hulmuavat vaatteensa ihoaan vasten. Hän haistaa meren, metsän ja vuorten tuoksut. Hän ei sano mitään, mutta kirjoittaa sitäkin enemmän.

- Millaisen intiaaninimen annamme tälle henkilölle? Hänen nimensä on...

Hyvä. Käydään kohta kierros läpi myötöpäivään. Yksi puhuu ja muut kuuntelevat. Tarkennetaan kuitenkin ohjetta sillä tavoin, että nimen antaminen on ensisijaisesti puhujan oikealla puolella istuvan tehtävä. Muu ryhmä auttaa tarvittaessa. Nimeäminen aloitetaan aina sanoilla ”Hänen nimensä on...”. Kun puhuja on saanut nimen, hän kirjoittaa sen saman tien muistiin paperinsa alareunaan.

Hyvä. Onko valmista? Kuka aloittaa?

(Kierroksen voi tehdä myös niin, että ryhmä tiivistää kuulemansa nimeksi yhteisesti.)

Hyvä. Kiitos! Siirtäkää nyt paperi omaan kansioonne. Siihen palataan yksilövalmennuksessa.

Noustaan sitten seisomaan ja tehdään tuttu Nimi ja fiilis.

14. Nimi ja fiilis

Voit valita, käytätkö etunimeäsi vai sitä nimeä, jonka ryhmä äsken antoi sinulle.

Hienoa. Kiitos kaikille työskentelystä! Jokaisen omien merkityksellisten elämän areenojen käsittely jatkuu tästä yksilövalmentajan kanssa.

Mitä mieltä olette, haluatteko jatkaa Colombinen ja Pierrot'n tarinan parissa vielä yhden yhteisen kerran? Tarinan jälkinäytös on nimittäin meiltä vielä kokematta ja muutama kysymys toistaiseksi vailla vastausta.